

Den Frisindede.

6te Mærg. Lørdagen, den 28de Marts, 1840. Nr. 37.

Redigeret og udgivet af Claudius Rosenhoff.

Motto: Non haberi, sed esse.

Ei blot synes, men være.

(Tycho Brahes Symb)

Øre.

At være Hjanter's Eigemand
(Selskabet de med fire Spænd),
Af dem sig hore kaldet „Hjære!“ —
Mon det er Øre?

At have Rang og Fyrstegunst
Erhvervede ved Kryberkunst,
Et Baand paa Hjertesidet bære —
Mon det er Øre?

At hedde „Folkets Mand“ fordi
Man — hoit paa Straa — kan snæe sig i
Den jævne, simple Felkeshære —
Mon det er Øre?

At tjøbe Titlen „Kongens Mand“
For Salget af sit Fædreland,
Sin Nem af Folkets Nyg at Hjøere —
Mon det er Øre?

At drage Christendommen ned
Til Dødsrid og Spidsfindighed,
Forglemme: den er Fredens Hære —
Mon det er Øre?

At skrive som en klassisk Værd
Om hvad der Grublen er ei værd,
Blot for Bogermene at nære —
Mon det er Øre?

At nævnes fast og consequent
Fordi man kun har Blikket vendt
Mod Det, hvad sundne Tider lære —
Mon det er Øre?

Nei, staae paa sine egne Been,
Avancen raak, Retraiten seer,
Ei synes fri, men ogsaa være —
See, det er Øre!

Annodning om nogle nærmere Oplysninger, for at ikke Uskyldige skulde blive mistænkte.

I „Fædrelandet“ Nr. 95 findes følgende Annonce optagen efter „Laaland-Falsters Stiftstidende“:

„Hvis følgende Historie er sand, afgiver den et ret mærkeligt Beviis paa, hvorledes den afdøde „Konges Godhed er bleven misbrugt. En af de „Herrer, der med Familie har frit Qvarteer i de „Adeliges Bartou i Kjøbenhavn (Prindsens Palais), henvendte sig til Frederik den Sjette og foreskillede ham, at han ikke kunde komme ud med det „tilstaaede Deputat af Brænde, 12 Favne, paa „Grund af Værelsernes Utæthed. Han erholdt „derpaa carte blanche til at requirere det fornødne Brænde, og skal have benyttet dette Privilegium saa vel, at han i Vinteren 1838—39 har „requireret 102 Favne.“

At denne smukke Historie har maattet give Anledning til megen Dmtale i Publicum, er naturligt. Ege saa naturligt er det, at man har onsket at erfare, hvem den Herre er, der saaledes kan have misbrugt Kongens Naade og søgt sig saa ublu Fordeel paa Statens Væfstning, da man ikke retvel kan antage, at der i nogen som helst Families Huus i een Vinter kan være medgaaet 102, siger og skriver „et Hundrede og to,” Favne Brænde. Men nu er det let at indsee, at derved er givet et stort Spillerum for Gjetninger og Formodninger med Hensyn til den sande Paagjældende. Nogle kunne mene, at der sigtes til General v. Bülow, Andre gjætte paa Conferentsraad Bugge, atter Andre tænke det er Den, og saa igjen Andre det er Den — fortsagt: Gjetningen kan udhøve snart en, snart en anden af de i det forbermedte adelige Bartou indquarterede Personer; ja endog Kammerherre v. Krogh undgaar vel ikke

